

Nr 145

Av herr Nilsson i Agnäs, *angående förvärv av äldre syskons släktnamn.*

(Lika lydande med motion nr 109 i Första kammaren)

Den nya namnlagen av den 13 oktober 1963 har i ett avseende visat sig medföra en olägenhet.

Om en person, som heter exempelvis Anders Persson, önskar att alla hans barn skall ha släktnamnet (efternamnet) Andersson, skulle det enligt den fram till utgången av 1963 gällande förordningen av den 5 december 1901 angående antagande av släktnamn ha räckt att fadern gjort anmälan till pastor för anteckning i kyrkobok av det nya släktnamnet. Enligt i samband med nämnda förordnings upphävande utfärdade särskilda övergångsbestämmelser har Anders Persson haft rätt att t.o.m. den 31 december 1965 göra anmälan till pastor om att barn till honom, vilket fötts senast den 31 december 1963, skall ha släktnamnet Andersson. Om barnet fötts den 1 januari 1964 eller senare eller anmälan om tidigare fött barn inte gjorts före den 1 januari 1966, gäller reglerna i den nya namnlagen av den 13 oktober 1963.

Enligt reglerna i denna lag förvärvar barn vid födelsen faderns släktnamn — alltså i det fall jag tagit som exempel namnet Persson. Endast efter särskild ansökan hos patent- och registreringsverket kan barnet erhålla annat släktnamn, varvid en avgift skall erläggas, som utgör 50 kronor enligt kungörelsen av den 11 oktober 1963 med tillämpningsbestämmelser till namnlagen. I princip kan givetvis byte icke ske till ett så vanligt släktnamn som Andersson. Har barnet emellertid äldre syskon, som redan bär namnet Andersson med stöd av 1901 års förordning, finns goda skäl för att ansökan kan bifallas, eftersom det under förarbetet till namnlagen år 1963 uttalades att det normalt bör tillses att alla syskon inom en familj bär samma efternamn.

I de fall ett barn fötts efter den 1 januari 1964 och syskon födda före detta år burit ett släktnamn, bildat av faderns förnamn, måste alltså det barn som enligt nya namnlagen får faderns efternamn till släktnamn göra särskild ansökan och därvid åsamkas kostnader, vilket måste anses innebära en olägenhet och en orättvisa. Under det första årtiondet efter den nya namnlagens ikraftträdande måste det anses sannolikt att rätt många barn får annat släktnamn än sina äldre syskon och ett stort antal personer åsamkas onödiga kostnader och besvär för att familjens alla barn skall

bära samma släktnamn. En ändring torde enklast kunna ske genom att i tillämpningsbestämmelserna till namnlagen inskrives, att det i sådant fall räcker med hänvändelse till pastor i församlingen för anteckning i kyrkobok och att under alla förhållanden ingen avgift skall uttagas, om anmälan måste ske till patent- och registreringsverket.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta hemställa om sådan ändring av tillämpningsbestämmelserna till namnlagen av den 13 oktober 1963 att ett barn utan kostnad kan förvärva det släktnamn äldre syskon redan bär.

Stockholm den 19 januari 1967

Tore Nilsson (h)

Nr 146

Av herrar Nyberg och Hamrin i Jönköping, *om förhörsvittne vid polisförhör.*

(Lika lydande med motion nr 106 i Första kammaren)

Stockholm den 19 januari 1967

Olaus Nyberg (fp)

Yngve Hamrin (fp)
